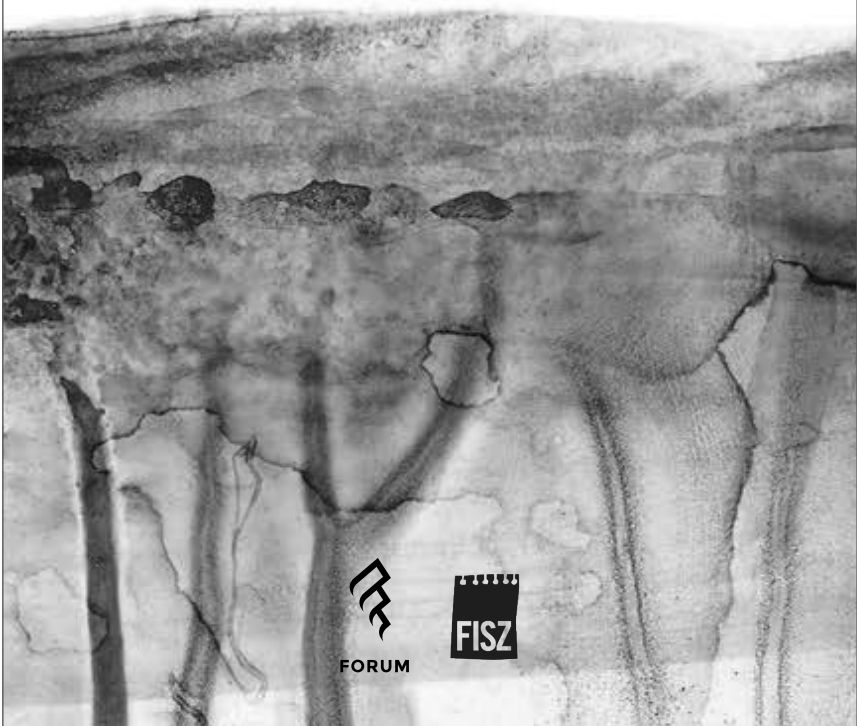

Kormányos Ákos

PARAVÁN

Azt mondják, a szépirodalom (mint a neve is mutatja:) szép. Kormányos Ákos első kötete nem olyan dolgokkal foglalkozik, amiket gyönyörűnek szokás tartani. Kicipzározza, matat a testben, fölfele, egészen addig, ahonnan a másik ered. Megmetélnék egy farkat, akkora lesz, mint a lovaké. Ebben a világban a reggeli pisilés a Muszáj Herkules. Ez itt nem spoiler. A könyv versei színes, erős szövegek. Mindkét irányból átütnek minden paravánon.

(Szilasi László)

A jó nők ideje lejárt

A jó nők ideje lejárt,
túlszaporodtak, és kicsordultak
a képernyőből, a plakátokból,
a reklámokból. Tizenhat éves koromra
túltöltötték és kisütötték receptoraimat az ingerek.
Érzékszerveim nyugalmi állapota,
ingerküszöbe megváltozott.
Nem immunis vagyok,
csak két klikk alatt találok
a jobbnál jobbat.
Ha azt akarod,
hogy megvegyem a
melleid közé szorult sört,
mutasd meg a hátadon
lévő szemölcsből kinövő szőrszálát.

Taknyos vagy

Taknyos vagy.
Pórusaidba rekedt
zsír fénylik arcodon.
Vörösre dörgölt orrcimpáid remegnek.
A leheleted lázmeleg,
és kérlek, fújd már ki az orrod.
A csókod takony-, izzadság-
meg nyálízű.
Elrántod a fejed,
rátüsszentesz meztelen mellkasomra.
Szép vagy.

Ma nem mosok fogat

„Csessze meg, ma nem mosok fogat.”
Mondtad fáradtan, majd bebújtál mellém
a takaró alá. Reggel olyan
büdös volt a szád, hogy felébredtem rá,
majd kénytelen voltam átkarolni téged,
mellkasom a hátadhoz közelebb nyomni,
csípőmet a fenekedhez tolni,
és egy nagyon puha és hosszú
csókot nyomni a tarkódra,
épp a kiálló csontocska fölé.

Csípőcsont

A balfasz, aki kitalálta, hogy
a szem a lélek tükre,
még nem látott csípőcsontot.

Nem a böfögés teszi

Tegnap férfiasabban böfögtél.
Kicsit meg is ijedtem.
Miközben hozzám bújtál.

Nem változott semmi.

Körző

Bevág ismét a körző lábujjaid közé.
Százszor mondtam már, szép vagy!

I-III.

Összeprésellek

A legerotikusabb vágyam,
hogy vigyázok rád.
Felizgat a gondolat,
hogy a háttérből
teszek rendet.
Minden elképzelt szeretkezésünk
alkalmával gyémánttá csiszollak.
Összepréselem benned
a sót és a fájdalmat.
Mozdulatlanság vagyok neked.
Kitéplek időből és térből.
Rád gondolva maszturbálok,
és egyre hihetlenebb az orgazmusom.

Születés

Óvatosan közelítem meg a hasad.
Egy csókot szeretnék adni.
Mikor az ajkam hozzád ér,
tapintani tudom a bőröd alatti
lúktető ereket.
Fogaim szelni kezdik húsoadat.
Egyre mélyebbre hatolnak,
egyenként szakítva szét a sejteket,
egészen addig, míg a vér keserű-sós
íze észhez nem térít.

Ahol eredsz

Ahol eredsz,
ott akarlak megtermékenyíteni.
Lentről felfelé kutatlak fel.
Lábujjaidnál, az apró gombocskáknál,
végignyallak a sarkadik, a redős kőig,
majd vissza,
és most a másik oldalon.
Nyelvemmel végigtapogatom a tájat,
melyet a lábfejed erei képeznek.
A bokádig jutok,
ott a kiálló csontocskánál elidőzők,
majd tovább indulok.
Erre már nem vagy annyira sóízű.
Nem csak a bőröd kutatom,
kibontalak, és a húst, az inakat,
az idegszálakat, a csontot
is összenyalom a lábszáradban.
Megakadok.
Még szerencse, hogy a térdkalácsod
csak kintről véd,
nem számít rá, hogy belülről érkezek.
Különös nedvek olajoznak itt.
Ahogy felszippantom, akadni kezd a gépezet.
A combod is lassan fedezem fel.
Érzem a nyelvemen, napokkal ezelőtt borotválkoztál.
Különösen izgat itt a bőröd és a hú sod,
a hú sod,
combod hú sa,
már majdnem elvesztem önuralmam, és

beléd vágok fogaimmal,
amikor valami fura illat csap meg.
Az idegszál mentén az aroma irányába indulok.
Feljebb és feljebb,
először azt hittem, a puncidból jön,
vagy az ánuszdoból,
de odaérve megdöbbenésemre mélyebbre kell ásnom.
Bevájom magam fogaimmal
a méhedbe,
tovább
a belekbe,
tovább
a húgyhólyagodba,
tovább
a gyomrod alulról megbontom,
arcomra ömlik tartalma.
Csípőcsontjaid között nem is marad belőled semmi.
A különös bódító illatot már a saját torkomból érzem.
A medencéd azért még áttapogatom az ajkaimmal.
Tovább!
Gyomrod már üres,
könnyebb vele bánni.
A belső falaktól kezdem a kutatást,
ettől a hatalmas savas konténertől.
Kifelé a hasfalad húsáig,
majd a bőrig.
Belecsókolok köldöködbe.
Ideje továbbmenni.
Tüdőd nem túl nikotinos,
átvizsgálom,
majd a zsírhegyek felé veszem az irányt,
melleid irányába.

Végig a tejet futtató cső mentén.
Semmi ízük,
még nem járt bennük az éltető nedű.
Végigérek rajtuk, és belülről kifelé
nyálazom össze mellbimbóidat.
Most fel a nyakadig.
Itt majdnem olyan vékony a bőr, mint a puncidnál.
Érezni alatta az ereket.
Lemerülök.
Hangszálad kóstolom,
torkod, gigád,
felküzdöm magam
szájpadrólásodig,
ráfeszülök a barázdákra,
lenyelem a nyelved,
elszopogatom a fogaid,
már majdnem végigértem rajtad.
Kezdem feladni.
Nem talállak.
Még egy emelet van.
Előbb a nyúltvelő,
majd átkelek a hídon,
és ahogy átérek,
érezem,
megérkeztem.
Megtaláltalak.
Itt eredsz.
Itt vagy.
Az agytekervények közötti barázdákba tömöm magam,
és teleélvezlek.

Tehervonat

A sínek
közötti deszkák egyenletes
ütemet diktálnak. Remeg
és lüktet a hatalmas
gép. A nyállal bevont
szelepek egyre hangosabban
sípólnak. Kopnak a
fogaskerekek minden
ütközésre, és felüvöltenek a
teher alatt. A kémény
hangosan gőzt lehel.

A tehervonat csípőd
csontsínpárján rohan a
végállomás felé.

